

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Fasti Sibyllini. Ciceronis orationis in Catilinam tribus locis de vetere libro
castigatae. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

*Fasti Sibyllini. Sicerones orationes in Catilinam
tribus locis de vetere libro castigatae.*

APVT VI.

Quis credat M. Antonium Muretum, Paulum Manutium, Dionysium Lambinum, Michaelem Prutum viros summos & in ista meliores scriptores emendandi ratione multo tempore non sine cura versatos, tantum numerum vitiorum in orationibus Ciceronis in Catilinam videre passos esse, quantum illas hodie, cum antiquioribus libris comparantes, habere deprehendimus? Quod ne diua quidem Pytho, ita mihi M. sine sint propitia, mihi persuadere posset, nisi res ipsa clare loqueretur. qualia sunt illa, quae superioribus commentarijs indicauimus. qualia sunt, quae nostris in illas orationes emendationibus ad generosissimum & eximia spe virtutis ac doctissimae praestantem adolescentem, Lamoraldum Claroutium Maldegheij Baronem, Flandrae nobilitatis principem, & in quo Brugae meae vicinum sui ornamenti praesidium collocarunt: ijs, inquam, emendationibus, quae etiamnum privata custodia continentur, latius profecti sumus. De hoc genere illud etiam erit, quod nunc afferemus: leue si spectas sententiam; si verborum ornatum & Ciceronis dictionem, non leue. verba sunt libro tertio Inuectiuarum: Lentulum autem sibi confirmasse ex libris Sibyllinis, haruspicumque responsis, se esse tertium illum Cornelium, ad quem regnum huius urbis atque imperium peruenire esset necesse: Cinna ante se, & Sullam fuisse. eundemque dixisse, fatalem hunc esse annum ad interitum huius urbis, atque imperij, qui esset decimus annus post virginum

Cicero orat.
III. in
Catilinam

Ant. Mureti
Varia Lectiones
LIII
28

ginum absolutionem; post Capitolij autem incensionem
 vicesimus: sic illa verba primus edidit Muretus:
 quod, ut ipse ait, quidam liber vetus haberet, at-
 que ita plane legendum putaret. quam Mureti
 emendationem, nisi errorem maus dicere, reliqui
 postilla Ciceroniani interpretes sunt secuti. Et sa-
 ne priores illius editiones à vera scriptura pro-
 pius afuerunt. sic enim in ijs erat: *Lentulum autem
 sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis, haruspicumque re-
 sponfis.* melius autem liber Gemblacensis: *ex fastis
 Sibyllinis.* quod idem verbū & Beroaldi exemplar
 retinet, & aliud prioris etiam aetatis conseruat;
 cum hac in ipsa Ciceronis verba interpretatione
 admiffa: *Fastis hoc est libris Sibyllinis, in quibus
 quasi Fasti futuri erant.* alter eadem oratione, ea-
 dem etiam de re, locus eodem morbo laborat. ver-
 ba sunt: *Cum illi breuiter constanterque respondi-* Cicero ibid.
sent, per quem ad eum quotiensque venissent, quasi si-
sentque ab eo nihilne esset secum de fatis Sibyllinis
locutus: tum subito ille scelere demens, quanta vis esset
conscientiae, ostendit. nam & hic, libris, Muretus re-
 posuit, cum non tantum Gemblacensis & Egmō-
 danus manuscripti codices; verum etiam Beroal-
 di & alia vetustior editio, *Fastis*, agnoscat: & haec
 quidem huiusmodi cum glossemate: *Hoc est libris
 Sibyllae, in quibus Fasti Romanorum futuri contine-*
 bantur. Superest tertius & postremus eadem in
 voce error, qui eo magis meo iudicio prodi debet,
 quod à Mureto sic praeteritus; à Manutio vero,
 etiam in alium mutatus, & vulgo quidem verba,
 de quibus loquor, ita perscribuntur: *Cum vero* Cicero orat.
michi proposui regnantem Lentulum, sicut ipse se ex IV. in Cat.
fatis sperasse confessus est. in Manutiano vero; ex
 factis.

fastis: at liber Egmondanus cum Beroaldino
 fastis: quibuscumque altera facit editio, hanc, suo mo-
 re, interpretationem apponens; id est libris per Si-
 byllam scriptis ac fastis Romanorum, quamquam &
 in veteribus editionibus, & in manuscriptis etiā
 hic additur; Sibyllinis. quod Ciceroni verbum re-
 stitui, aequum est. ineptum est veteris illius inter-
 pretis tribus locis glossema. quis nescit? sed ta-
 men antiquam lectionem tuo adiuuat suffragio.
 Quisquis autem ille fuit, qui eiecta vera voce, alie-
 nam substituit, & glossemate Ciceronem in quin-
 tae; Sallustianorum verborum magis rationem,
 quam Ciceronianorum habere visus est. sic enim
 Sallustius: Eadem Galli fatentur; & Lentulum dissi-
 mulantem coarguunt, praeter litteras, sermonibus
 quos ille habere scitis erat ex libris Sibyllinis regni
 Romae tribus Cornelij portendi; Cinnam atque Salla-
 lam antea, se Martium esse, cui fatum esset urbis potiri,
 praeterea ab incenso Capitolio illum esse vice simum
 annum, quem saepe ex prodigijs haruspices respondi-
 sent, bello civili cruentum fore. eadem Appianus. E-
 quidem si, Fastus, veteri glossario aliud non est, quā
 ἡμερολόγιον, & Felto Fastorum libri appellantur, in
 quibus totius anni fit descriptio: cum Sibylla suis
 libris, quicquid in singulos annos, imo paene dies
 ubi Romae esset fatale, complecteretur: cur illi
 fasti nominari non otuerint, videre nequeo. ne-
 que parum interest in sua cuique scriptori vox
 retineatur, an vero aliena obijciatur. Sallustij autē
 verba, ut pleraque illius omnia, Plutarchus suo mo-
 re transcripsit, de quo alibi etiam dicere memini.
 τοῦτον, inquit, de Lentulo, ὄντα τῆ φύσει τοιοῦτον, κει-
 νημένον ὑπὸ τοῦ Καλπίνα, τὸν δὲ περὶ τῶν ἐπιπέσει κενῶν
 φέρεται.

Sallustius
 bello Carthi-
 nati.

Ant. Mureti
 varia Lectorum
 LIII
 28

ἡδοναίαντες, καὶ γόντες, ἐπὶ πεπλασμένα καὶ χρησμοὺς
 ἔδοντες, ὡς ἐκ τῶν σιβαλλείων, προσημαίαντες, εἰσαρμένους
 εἶναι τῇ Ρώμῃ Κορηλίας τρεῖς μονάρχους. ὧν δύο μὲν ἦσαν
 πεπλασμένοι τὸ χρεὶν: Κίνναντε καὶ Ζύλλαν. τριτὴ δὲ
 λαίπρῳ Κορηλίῳ ἐμείνω φέροντα τὴν μοναρχίαν ἡδὸν
 δόμοιο.

*Edolare. Quintipor. Clodianus. gargaridare. Fors
 fortuna. duo Varronis fragmenta coniuncta.
 tria restituta:*

CAPVT VII.

APVD Nonium Marcellum ex epistola Var-
 ronis ad Fusum, (sic enim scribendum mo-
 neo, non, *Fusum*,) haec afferuntur: *Quintiporis*
Clodiani foriae ac poemata eius gargaridans dices,
o Fortuna, o Fors Fortuna. quae verba si à Sphinge
 non sunt; aenigmati tamen speciem praeterfe-
 runt. quae tamen prius quam emendamus, ad-
 iungamus illis quaedam alia, quae ex eadem epi-
 stola idem adducit Nonius; & olim cum his, quae
 posui, nisi vehementer iudicij fallor, cohaese-
 runt. *Dij quae so Fors fortuna, quantis commoda-*
tibus hunc diem. quem utrumque locum, ita per-
 scribendum & sibi iudicem accommodandum
 iudico: *Quintiporis Clodiani forias ac poemata*
gargaridans, dices: o Fortuna, o Fors Fortuna, quan-
tis commoditatibus hunc diem! pro, *Clodian*, siue,
clodicant, scribo; *Clodiani*, rem ipsam huius facti
 mei auctorem dabo. Varro Quintiporem Clo-
 dianum poemata sua sine vlla Musa scripsisse af-
 firmat. itaque *Iunae Adrias* appellat. verba eius

Nonius; gar-
 garidians

Idem; Fors
 Fortuna.

H 4 Bimar-

